בע"ה ג' באדר א' תשע"ו
12/02/2016
גליון מס' 2935

עלים
עלון קביוץ סעד

פרשת תרומה

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ ... וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם. שמות כה, א-ח

שאין משכן נבנה אלא בלבו **של אדם.**

ארון מה נאמר בו, 'וְאֶל הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ' (שמות כה, כא), **אליו לא נאמר אלא אליך. שארון מונח בלבו של אדם, ובו עדות.**

כפורת מה נאמר בה, 'וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת' (שמות כה, כב), **שבשעת כפרה מדבר אדם עם קונו.**

שולחן מה נאמר בו, 'וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים' (שמות כה, ל), **שפניו של אדם ללחמו.**

מנורה מה נאמר בה, 'וְהֶעֱלָה אֶת נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל עֵבֶר פָּנֶיהָ' (שמות כה, לז), **זה אור בינה, שמבין אדם בתורה, וכן הוא אומר 'כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר'** (משלי ו, כג).

זכה אדם ועשה כל אלה, הרי גופו **מקודש, שנאמר 'וְקִדַּשְׁתִּי אֶת אֹהֶל מוֹעֵד'** (שמות כט, מד).

היכן נמצא המשכן היום? היכן מתגלה הקב"ה?

על פי ר' אלעזר בן משה אזכרי (מאה 16) : 'בתוך לבי משכן אבנה לזיוו/ קרבן תקריב לו נפשי היחידה'.

(מתוך ספר מדרשיו של רונן אחיטוב – "צוהר תעשה לתיבה")

שעור פרשת שבוע לאחר התפילה – תרצה אורן

שבת תרומה		ימי החול	
הדלקת נרות	17:05	זמן תפילין /טלית	05:29←05:34
מנחה 14:00	17:15	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:08←09:11
מנחה 12:30, 13:30	17:05	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	17:15
		שקיעה	17:31←17:26
צאת השבת	18:01	ערבית	20:10

אחות תורנית : דורית רידר

שבת שלום

מזבח נחושת או מזבח אדמה?

בפרשת תרומה מתוארות בפרטי פרטים הוראות לבניית המשכן וכליו. בין השאר, מפורטת בניית מזבח הנחושת (שמות כ״ז, א–ח):

> וְעָשִׂיתָ אֶת הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אׇרֶךְ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ. וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ תִּהְיֶיוּ קַרְנֹתָיו **וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת**. [...] וְעָשִׂיתָ בַדִּים לַמִּזְבֵּחַ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אׇתָם נְחֹשֶׁת. וְהוּבָא אֶת בַּדָּיו בַּטַּבָּעֹת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׂאֵת אׇתוֹ. נְבוּב לֻחׇת תַּעֲשֶׂה אׇתוֹ כַּאֲשֶׁר הֳרְאָה אׇתְךָ בָּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ.

אם נחזור מספר פרקים אחורה, נראה שכבר נזכר הציווי על בניית מזבח, מיד לאחר עשרת הדברות. אלא שבציווי זה המזבח עשוי אדמה או אבנים, ולאור הפסוק הסמוך נראה באופן פשוט כי נאסרה בניית מזבח מפואר ממתכות יקרות (כ׳, כ–כב):

> לׇא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לׇא תַעֲשׂוּ לָכֶם. **מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי** וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עׇלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ אֶת צֹאנְךָ וְאֶת בְּקָרֶךָ בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ.

נראה כי יש סתירה בין שני הציוויים על המזבח. אף על פי שסתירה זו מעוררת מחשבה, ומן הראוי להציע לה פתרון בפשט הכתובים, לא אעשה זאת הפעם. ברצוני להתמקד דווקא בפתרון שהציעו חז״ל לסתירה זו, ובעקבותיהם פרשני ימי הביניים. כך נאמר במכילתא (מדרש ההלכה התַּנָּאִי לספר שמות) על המילים ״מזבח אדמה תעשה לי״:

> ר׳ ישמעאל אומר: מזבח **מחובר ב**אדמה תעשה לי, שלא תבניהו על גבי כיפים ולא על גבי עמודין.
> ר׳ נתן אומר: מזבח **חלול ב**אדמה תעשה לי, שנאמר: ״נבוב לוחות תעשה אותו״.

שני התנאים הנזכרים פותרים את הסתירה באמצעות השלמת מילה אחת שכביכול חסרה בפסוק. לשיטת ר׳ ישמעאל, הפתרון הוא מזבח בגובה האדמה, ולא מוגבה ממנה. מן הסתם, אותו מזבח הוא מזבח הנחושת, וכך יצאנו ידי חובת שני הפסוקים. בדרך אחרת הולך ר׳ נתן, ולדבריו המזבח צריך להיות ״חלול באדמה״, כלומר חלול וחללו מלא באדמה. הוא תולה את פירושו בפסוק מפרשתנו, ״נבוב לוחות תעשה אותו״. נראה שאת הביטוי הקשה ״נבוב לוחות״ פירש ר׳ נתן שהמזבח עשוי לוחות, מעין תיבה או מסגרת בלבד, כאשר במרכזו יש חלל, ויש למלא חלל זה באדמה. פירוש זה נמצא גם בתרגום ״המיוחס ליונתן״ על אתר: ״חליל לוחין מלי עפרא תעביד יתיה״ [ובעברית: חלול לוחות מלא עפר תעשה אותו]. בדרכו של פירוש זה הולכים פרשנים רבים.

מדוע יש לבנות את המזבח חלול ולמלאו עפר, ולא לבנותו מלא מראש? באופן המלא ביותר הסביר זאת החזקוני בפירושו על אתר:

> שיהא חלול מבפנים וקל לשאת [...] וכשישראל חונים הם ממלאים חלל הלוחות אלו עפר ומקריבין על אותו עפר קרבנות וכשהם נוסעים מגביהים המזבח בבדים הקבועים בשפת המכבר והעפר נופל [...] וכשהם נחים חוזרים וממלאים אותו.

בהמשך לביאורי התנאים, שחיברו בין מזבח האדמה של פרשת יתרו למזבח הנחושת של פרשתנו, פירוש זה של החזקוני (ובדומה לו אצל פרשנים נוספים) צועד צעד נוסף. אין כאן חיבור טכני בין שני תיאורים סותרים לכאורה, אלא המשך מהותי יותר של תיאור מזבח הנחושת וכלי המשכן בכלל. פרשת המשכן מדגישה בפרטים רבים את התאמתם של כלי המשכן שיהיו קלים ונוחים לנשיאה בנדודים במדבר. לכן, הפרשנים ממשיכים את

הכיוון העקרוני של פרשיית המשכן, וכהסבר לסתירה בין הפרשיות (ולביטוי הקשה "נבוב לוחות") הם מסבירים כיצד המזבח החלול, הממולא באדמה בכל חניה, מתאים לנדודים במשכן, בניגוד למזבח מלא וכבד הרבה יותר.

לדעתי, פרשנות זו היא דוגמה טובה לחכמת הפרשנות של חז"ל, וליכולתם לשזור קושיות שונות להסבר אחד מקיף ומשמעותי.

אביעד עברון

שנה לפטירתה של אשתי, אמנו האהובה - מרים זהבי ז"ל

יום ראשון י"ב באדר א' 21.2

16:20 יציאת אוטובוס מ"קו לקו"

16:30 אזכרה בבית העלמין

17:15 חדר אוכל ימין

תפילת מנחה וארוחת ערב קלה

18:00 במועדון לחבר

לימוד משניות

משפחה וחברים זוכרים בתמונות, שירה, מכתבים וסיפורים.

(סיום משוער 19:30)

דודה והמשפחה

אזכרת השנה לאבינו מיכאל המל ז"ל

תתקיים בע"ה ביום ראשון, ה' באדר א' (14/2/16).

16:00- התכנסות בבית הקברות.

לאחר האזכרה, התכנסות במועדון לחבר.

17:00- תפילת מנחה.

17:15- שיעור מפי הרב ארי.

17:35- הרצאה מפי ד"ר רם בוכניק: "הקשר המסתורי בין תזונת הכוס והתנשמת לתפוצתן".

18:15- מצגת.

משפחת המל

טיול כלניות לחורשת סעד בשבת

בתקופה האחרונה נשאלתי מספר פעמים על האפשרות לצאת בשבת לחורשת סעד ולטייל בין הכלניות. שאלה זו נוגעת לאיסור הוצאה והכנסה, שכמו כל ל"ט אבות מלאכה, נלמד ממלאכת המשכן (פרשת השבוע) ונועד לעגן ולבסס את קדושת השבת ואת מנוחתה:

"אין חייבין אלא על מלאכה שכיוצא בה היתה במשכן, הם זרעו – ואתם לא תזרעו, הם קצרו – ואתם לא תקצרו, הם העלו את הקרשים מקרקע לעגלה – ואתם לא תכניסו מרשות הרבים לרשות היחיד. הם הורידו את הקרשים מעגלה לקרקע – ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות הרבים" (מסכת שבת דף מט עמוד ב)

נתייחס לכמה נקודות שיש לשים לב לפני היציאה לטיול:

1. קיבוץ סעד מוקף כולו בגדר ויש בו 'עירוב חצרות', לכן הוא נחשב כולו *כרשות היחיד* אחת גדולה. איסור הוצאה (והכנסה) הוא אחד מל"ט אבות מלאכה, והוא אוסר על כל אחד ואחת **להוציא חפצים** *מרשות היחיד לרשות הרבים* ולהיפך, וכן לשאת חפץ למרחק של ארבע אמות (כ 2 מטרים) *ברשות הרבים*, אפילו היה מונח שם בכניסת שבת. למונח *'רשות הרבים'* בהלכות שבת יש הגדרה מדויקת שכוללת מספר תנאים. חכמים אסרו גם על הוצאה *מרשות היחיד לכַרְמְלִית* (מקום שאינו רשות היחיד, מכיוון שאין לו מחיצות, אבל גם אינו נחשב כרשות הרבים).

2. העירוניים שבינינו רגילים לטלטל בשבת בכל מרחבי העיר, מכיוון שבכל ערי ישראל קיימת מערכת עירובין מסודרת המגדירה את העיר כולה *כרשות היחיד*. המצב שונה כשמתגוררים במקום קטן כמו סעד, שאמנם יש בו עירוב, אבל העירוב אינו כולל את הדרכים הבין-עירוניות שסמוכות לו. כל הוצאת חפץ או אדם אחֵר ביד, במנשא או על הכתפיים מחוץ לגדר הקיבוץ נכללת באיסור הוצאה.

3. לכן, על היוצאים דרך הפישפש לבדוק שהם אינם נושאים עימם שום דבר בכיסי הבגדים (עלוני שבת, גרעינים, מפתחות, טישו וכו'). כך היה המנהג בזמנים בהם העירוב לא היה מצוי - "חנניא אומר: חייב אדם למשמש בבגדו ערב שבת עם חשכה" (מסכת שבת דף יב, עמוד א). הבגדים, נחשבים כמובן כחלק מהאדם עצמו, כך גם המשקפיים והשעון שעל היד. ברור שלא נוכל להוציא חטיפים, ספר ואפילו בקבוק מים.

4. נשיאת נשק בשבת נחשבת גם היא כמשא אסור מחוץ לגדר העירוב (ראו שולחן ערוך אורח חיים סימן שא, סעיף ז). אמנם יש חשיבות גדולה לשאת נשק במקום מגורינו, אבל אין לצאת איתו לחורשת הכלניות, במיוחד בתקופה זו של השנה בה כוחות משטרה מאבטחים את המטיילים הרבים.

5. כשיוצאים לטייל עם הילדים זו הזדמנות נהדרת ללמד אותם (וללמוד איתם) על איסור הוצאה. הוצאת ילד בעגלה היא ודאי אסורה. גם נשיאת ילד במנשא או בידיים אסורה (ראו שולחן ערוך, אורח חיים סימן שח סעיף מא, ובמשנה ברורה שם ס"ק קנד). לכן, לא כדאי לצאת עם ילד שיש חשש שיבכה או יתעייף ונאלץ לסחוב אותו בידינו. יש להניח שיציאה עם ילדים בני 4-5 תתנהל על מי מנוחות.

"והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו? בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול..."

(רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ב, הלכה ב)

השבוע שחל–

ביום חמישי שעבר - בין הערביים, עלה מאזור הגד"ש ריח ניחוח של בשר צלוי והתפשט ברחבי הקיבוץ. היתה זו מסיבת פרידה נרגשת וחגיגית משלושת עובדי ההשקייה המסורים: נופר, ישראל ושֵׁם - שלושתם בוגרי "השומר החדש" שתגברו זמנית את הענף. פרטים נוספים, בהמשך העלון...

בליל שבת – עסקנו בשיעורו של הרב ארי בדיני 'עבד עברי' המוזכרים בפרשת משפטים. את השאלה המוסרית הנוגעת לעצם העבדות, השארנו בצד ובחרנו להתמקד בשאלות: מדוע חלות מגבלות כל כך משמעותיות על אדם מישראל המחזיק בעבד עברי? מדוע זוכה העבד לתנאים סוציאליים מפליגים כל כך, להבדיל מעבד כנעני, ויוצא לחופשי לאחר שבע שנים או ביובל? מדוע התורה מתייחסת בשלילה מוחלטת לעבד עברי המעוניין לשרת את אדוניו לנצח ומחייבת לרצוע את אזנו, אם הוא מתעקש על כך?... מה כל כך נורא באדם הבוחר מרצונו החופשי לשמש כעבד?? ובכן חברים, התשובה היא שמדובר בפגיעה בסיסית באמונתו של האדם בקב"ה. "שאלו התלמידים את רבן יוחנן בן זכאי מה ראה העבד הזה לירצע באזנו יותר מכל איבריו? אמר להם: אוזן ששמעה מהר סיני 'לא יהיה לך א-להים אחרים על פני' ופירקה מעליה עול מלכות שמים וקיבלה עליה עול בשר ודם, תירצע". (תלמוד ירושלמי, מסכת קידושין). אדם חופשי, הבוחר מרצונו להיות סמוך על שולחנו של אדם אחר ולא על שולחנו של בורא עולם, אינו יכול להתפלל על פרנסתו כראוי. לאדם הנזקק, שמוכר את עצמו לעבדות וזוכה לקבל את מזונו מאדוניו - בשר ודם, באופן קבוע וללא סיכונים, אין מוטיבציה לשאת עיניים השמימה בתחינה לבורא עולם שימלא את שולחנו. מכאן ניסה הרב להשליך לתקופתנו, מי קרוב יותר לרעיון עבד עברי, שכיר המקבל את משכורתו הידועה מראש ובאופן קבוע, או עצמאי הנמצא בסיכון תמידי? גם לענייני הקיבוץ גלשנו... האם גם אנו קודם ההפרטה כשהתקציב היה מובן מאליו, היינו משולים לעבד עברי שפרנסתו מובטחת? מצד שני, היינו בעצם האדונים...

בשבת – העלה גם הרב דוד בשיעורו את נושא העבד העברי ובהפטרה העוסקת בתוכחת הנביא ירמיהו לבני ישראל על כך שלא שמרו את דיני העבד והשפחה העבריים. בתקופת צדקיהו החזיקו העשירים ובעלי השררה בעבדים ולא הקפידו לשחררם בשנה השביעית. בשעה שעלו הכַּשׂדים על ירושלים והחשש הקיומי גבר, כינס המלך צדקיהו את מחזיקי העבדים וכרת עימם ברית בה הם התחייבו לשחררם. משהוקל הלחץ והמצרים נחלצו לעזרתם במלחמה מול הבבלים, התחרטו העשירים, החזירו את העבדים ששוחררו ועל כך נענשו קשות בסבב המלחמה שבא אחריו. נוכחנו שוב לדעת, עד כמה רעיון האחזקה ב"עבד עברי" משמש כברירת מחדל זמנית ואסור שיהפוך לפתרון של קבע. אלא מאי? בתקופה הקדומה היה העבד רכושו של בן המעמד הגבוה, שרת אותו ושימש לו כסמל סטטוס. הברית לשחרור העבדים היתה בעצם קריאה לטשטוש המעמדות. היא הדגישה כי עבד עברי, להבדיל מכל עבד אחר, אינו רכושו של אדוניו ובוודאי שאינו קנוי לו לצמיתות. רק מלאכתו היא שקנויה לו לתקופה קצובה מראש ולא הוא עצמו בגופו ממש. בכך, לא עמדו בעלי הממון והשררה.

ונעבור לפרשנות אישית... העבדות ההיסטורית בה עוסקות הפרשה וההפטרה, היתה גלויה, חוקית ומקובלת, ואילו העבדות בת זמננו מוסווית היטב תחת הכלכלה ה"חופשית". רבות הדוגמאות בהן העובד בכל מעמד או תפקיד, הוא רק 'כלי לייצור עבודה' עבור העסק או התאגיד בו הוא עובד: הילד שמייצר בתמורה לפחות מדולר ליום במדינות העולם השלישי, המנהל שכפוף בצורה מוחלטת לזה שמעליו וזמין לו בכל עת שרק יחפוץ, וכן, גם ה "פרזנטורית" (מילה מכובסת ל: דוגמנית - ידוענית) ש'מוכרת' את גופה ואישיותה למען קידום המוצר ומגלה להפתעתה שהיא אינה רלוונטית עוד, אם הפוטושופ אינו מסוגל לטפל בבלאי הטבעי...

בעמוד הבא, מובא מאמר ב"עלים" מלפני 60 שנה, העוסק בנושא עבדות האדם לעבודתו, ובמקרה דנן: האיכר לאדמה. הכותב, שאותיות שמו המלא טושטשו במהלך השנים, ממליץ כיצד ניתן להתעלות מעל עבדות זו.

ביום שני – אחה"צ, החלו סבבי הדרכות כיבוי האש בחדר ההנצחה. מדווחת רוזי וייזל: "היה לי מעט קשה לצאת מהבית ביום חורפי, אולם התגברתי על עצמי למען המטרה החשובה. הגענו בעלי ואני יחד להדרכה וגילינו עד כמה היא חשובה. רוני נבחן על ידי אריאל: האם הוא יודע מה מיקום המטף הקרוב לביתנו. בעלי גילה בקיאות מרשימה, היות והמטף נמצא דווקא אצלנו במרפסת ומיועד לשלושה בתים. צור גולן ניהל את ההדרכה והסביר לנו בצורה ברורה כיצד יש לפעול בזמן שריפה. כמה מעיקרי הדברים: במקרה של חשש לקצר חשמלי – יש להוריד מיד את המפסק הראשי (חובה לבדוק תקופתית את תקינותו) ואין להשתמש במים מחשש להתחשמלות - בדיוק לשם כך מיועד המטף! במקרה של שריפה כתוצאה מהתלקחות של שמן, אין לשפוך עליה מים היות והשמן יצוף ממילא, יש להרטיב מגבת ולחנוק באמצעותה את האש. אדם שרץ כשהוא אחוז בלהבות – יש להעמידו במקום ולגלגלו מיד על הרצפה. אין לשפוך עליו מים או להשקותו - מחשש לבצקות. למדנו כיצד לתפעל את המטף בזמן חרום וכיצד לבדוק תקופתית שיש בו מספיק לחץ וחומר באמצעות מחוג השעון שעליו, המורה על הטווח הירוק. יצאנו מחוץ לבניין לתרגול בשטח, וכיבינו בעזרת המטף כמה סוגים של שריפות, על פי ההוראות שקיבלנו קודם לכן. פעולת תפעול המטף מעט מלחיצה ולכן התרגול היה כל כך חשוב. לאחר הפעולה הראשונית, יש להזעיק מיד את צוות הכיבוי" ורוני מוסיף: "בדרך הביתה, נזכרתי באירוע שריפה שאירע בביתנו בארה"ב עוד בזמן ילדותי. זיכרון זה גרם לי להחיש את צעדיי במטרה לבדוק את תקינותו של המטף שנמצא במרפסת ביתי ועליו סיפרתי בגאווה בהדרכה. כשהגעתי, גיליתי שנותר רק וו התליה המיועד לו ואילו הוא עצמו - נעלם...".

ביום שלישי – ראש חודש אדר א', נצפו בנות ובני כיתות ח' בסמוך לחניה, כשהם נרעשים ונרגשים. החבורה העמיסה חלקי תפאורה על עגלה הרתומה לטרקטור (תודה לליאב ולאביגד), בניצוחם של מדריכי החטיבה: דורין, שיר וניר. לאחר בירור קצרצר התברר כי: משנכנס אדר (גם אם הוא א'), מזדרזים מפעילי היריד ומתכוננים לקראת פורים. בעמל רב העמיסה החבורה את המתקנים הכבדים בדרכם אל יעד בלתי ידוע. על נושא היריד מוטלת כרגע סודיות כבדה שתיחשף רק בבוא העת...

יורם קימלמן

הודעה על תרגיל וצמינות

ביום שני הקרוב בשעה 10:00 יתקיים תרגיל ארצי של מוסדות החינוך. לאחר לבטים רבים, הוחלט בפיקוד העורף שבמסגרת התרגיל, תישמע אזעקת צבע אדום. המשמעות היא שכל מערכות הכריזה שלנו והביפרים יפעלו.

אמנם מדובר באזעקת תרגול, אך סביר שיהיה מי שהדבר ילחיץ אותו.

הורים, דברו עם ילדיכם בתחילת השבוע בעניין ובנים עדכנו את הוריכם.

אריאל מאיר סאסי – רבש"ץ ***נחום – יו"ר בח"י***

זמינות: במידה ואינני זמין בנייד, הנכם מועברים למוקד להשארת הודעות למכשיר הביפר שברשותי, לכן - **יש להמתין עד למענה של נציג שירות ואז להשאיר הודעה שמגיעה אליי באופן מיידי.**

בתודה ובבשורות טובות, אריאל – רבש"ץ

מנהרת הזמן –

"עלים" תשט"ו - סמוך לתחילת שנת הלימודים, מעמיק העלון בחשיבות הלימוד. כבודה של העבודה במקומה מונח, אולם יש לדאוג שהאדם לא יהפוך באמצעותה לעבד...

==

על הזכות והחובה ללמוד

חיים אנו בישוב חקלאי: פרנסתנו היא עבודת האדמה - כלומר אנו איכרים. אך האם באמת כוללת בתוכה המילה איכר את מושג עבודת האדמה בלבד? האם מושג זה הוא רק ציון למשלוח יד ותו לא?
והרי איכר אינו רק עובד אדמה, כי אם סמל לפשטות, קרבה לטבע וגם... צרות אופק ובערות.

מספרים שהנציב העליון הבריטי ווקופ, התאכזב מאד כאשר ראה ספריה עשירה בביתו של איכר בבאר טוביה וטען שעדיין רחוקים אנו מלהיות איכרים: כי עבודת האדמה דורשת את כל האדם, כל רגע מיומו הארוך, כל נצנוץ מחשבה שלו.
ונשאלת השאלה – האם באמת רוצים אנו ומותר לנו להיות "ככל הגויים" בשטח זה של עבודת האדמה? האם טיפוס האיכר הגוי הוא האידיאל שאליו עלינו לחתור שאותו נחקה?

רק מעטים יענו בחיוב על שאלה זו, אך ברור שבתשובה מילולית בלבד לא סגי, כי בצרות האופק ובבערות אפשר להילחם רק על ידי לימוד מתמיד ושחרור המחשבה מכבלי הבעיות היום-יומיות.
הגורמים בתנאי החיים בקבוצה מאפשרים שהיא, יותר מכל צורת חיים אחרת, תמנע את התדרדרותו של האדם לדרגת עבד לאדמה...

על ידי קביעת יום עבודה של שמונה שעות, מעמידה הקבוצה לרשות חבריה זמן פנוי שבדרך כלל אינו עומד לרשות איכרים ובזכות שלטונה המוחלט, יכולה החברה הרואה בלימוד הכרח לקיומה, להביא את הפרט לידי הקדשת חלק מזמנו הפנוי ללימודים.

ח. פלמ.. (לא ברור)

\\

- נשמח אם מישהו מהחברים יצליח לגלות את זהותו של הכותב...
- תודה לעובדות הארכיון המסורות: נורית קראוס ודליה כוכבי על סריקת החומר הארכיוני ושמירתו במחשב. בזכותן, מתקצרת עבודת האיתור וההדפסה, ומתייעלת באופן משמעותי - יישר כוחכן!

מועדון הסרט הטוב

ביום שלישי ז' אדר א' 16/02/16 בשעה 17:30

יוקרן בבית שיקמה הסרט: לאנצ' בוקס

קל להבין מדוע הסרט "לאנצ' בוקס" זכה בפרס חביב הקהל בשבוע המבקרים בפסטיבל קאן ומדוע הוא הסרט ההודי הפופולארי ביותר בבתי הקולנוע האיכותיים.
זה סרט שעולים בו נושאים שיעניינו את הקהל המערבי כמו זכויות האישה . דרך סיפור הפועל לפני הנוסחה של קומדיית טעויות רומנטית אנחנו זוכים להיחשף לעולם שכולו בדידות וערגה לאהבה. אילה היא אישה נשואה, אם לילדה, שבעלה עסוק מדי מכדי להתייחס אליה. בהתחלה היא חושבת שזה בגלל העבודה אך במהרה מסתבר שהוא מנהל רומן מאחורי גבה. היא מחליטה לכבוש מחדש את ליבו דרך הקיבה ולשלוח לו ארוחות צהריים עסיסיות במיוחד.

בגלל טעות נדירה של שירות משלוחי האוכל המפורסם במומביי, הארוחות הטעימות מגיעות אל שולחנו של סאג'אן פרנדס, פקיד, אלמן המתקרב לגיל העמידה הנמצא רגע לפני סיום עבודתו האפרורית במשרד ממשלתי. הארוחות מעניקות טעם לחייו של סאגן ובין שני האנשים הבודדים מתרקמת מערכת יחסים יוצאת דופן של התכתבויות באדיבות שירות משלוחי האוכל. בהתכתבויות שני האנשים שופכים את אשר על ליבם. השאלה היא כמובן האם יהיה להם האומץ גם להיפגש במציאות זאת מול זה .

שפת הסרט: הינדי ,ז'אנר: דרמה רומנטיקה, , אורך 104 דקות, במאי/ת: ריטש בטרה שחקנים ירפאן קהן נוואזואדין סידיקוי נימראק קאור תסריט :ריטש בטרה ,רוטזביק אוזה ,הפקה :גוניט מונגה , צילום :מייקל סימונדס ,עריכה :ג'ון אפ .ליונס ,מוסיקה :מקס ריכטר הודו (2013)

כולם מוזמנים – צעירים ומבוגרים – יוגש כיבוד קל...

לשרה ולאשר עברון, לשושנה ולראובן עברון, לאסתר לוין ולכל המשפחה המורחבת!

מזל טוב להולדת הנכדה-נינה

בת לורד ולנתנאל הויזמן

שומרים על עבודה עברית

תושבי סעד שלום, רצינו לספר לכם סיפור על עצמנו, ארבעה עובדי השקייה ששלושה מאתנו עוזבים היום תקופה נהדרת של כמעט 8 חודשים.

אז ככה, קוראים לנו ישראל, שֵׁם, נופר ותמר. לא טעיתם, שתיים מהשמות הן בנות, ואחת מהן אף נשארת לתקופה נוספת. ארבעתנו השתחררנו לא מזמן משירות צבאי, בחיל שריון, חיל חינוך ושירות לאומי.
הגענו לרצועת עזה, להתגורר בנחל עוז, מטעם תוכנית של ארגון "השומר החדש", אשר משלבת עבודה מועדפת בחקלאות, לימודים אחרה"צ בעלי ערך מוסף, התנדבות בקהילה, שמירה על שטחים חקלאיים וחיי חברה של בני גילנו.
התחלנו את התוכנית שמונה עשר חבר'ה, וארבעתנו באופן רנדומלי הגענו לעבוד פה בגד"ש (התמזל מזלנו ללא ספק!). הגענו לעבודה שידענו וציפינו שתהיה קשה ומאתגרת, פיזית, סיזיפית, חם, קר, עושים בדיקות השקייה בחורף וקפוא...
להפתעתנו, והרבה מעבר לציפיות, נתקלנו בסביבת עבודה סבלנית, מקצועית, מעודדת ומלמדת, וכמובן בצוות עובדים שהפכו לעמיתים לחיים. עברנו את הקשיים בזכות ה"ביחד", עובד ומעביד כאחד, וזכינו "על הדרך" להכיר תחום חשוב ומעניין שחסרות בו כפות ידיים ישראליות.
בנוסף הכרנו קיבוץ יפה ונחמד, התארחנו לשבתות, עשינו קניות, ואפילו הצטרפנו לקבוצת ה'ווטס-אפ' של הכדור-סל.

נסיים במילת תודה, על תקופה חווייתית שתיזכר לטובה. אז תודה לדובי על ההזדמנות וכמובן תודה לחיים על הסבלנות!! - להתראות בינתיים ואל דאגה, עוד במהרה, נחזור לבקר...

בהמון הערכה, השומר החדש שבגוות ההשקייה!

דו"ח פרוייקט

1. **כביש כניסה**- בעקבות הגשמים, גם השבוע כמעט ולא התקדמנו בכביש זה. סומנו מיקומי אבני שפה ובעת כתיבת שורות אלה, אמורים להתחיל בבנייתם.
2. בשבוע הבא אמורים להמשיך את בניית אבני שפה ובניית מדרכה.
3. **כביש כניסה מכיוון בארי**- הונח קו מים חדש המוביל לאזור המשקי. לאחר ביצוע עבודת מקורות על קו מים זה, נוכל להרגיש את ההקלה בבעיות המים הקיימות היום באזור המגורים.
4. הונחו קווי תאורה ותקשורת לאורך תוואי הכביש.
5. בשבוע הבא ימשיכו להניח מצעים, לשפר ניקוזים וכד'.
6. **תאורת הרחובות** - למרות שכבר ראינו את האור בקצה המנהרה, מסתבר שהמנהרה בדרך לאור עדיין ארוכה. בעקבות בעיות בירוקרטיות שונות בין משרדי הממשלה, עדיין אין באפשרותנו להביא ולהתקין את גופי התאורה. אנו מקווים כי נוכל לראות את האור בקרוב.

אליסף ואתי

על סעד קייטרינג

בהמשך לסיור המוצלח שערכנו לחברי הקיבוץ, ברצוננו לשתף את הקהילה בהתפתחויות בסעד קייטרינג.

סעד קייטרינג החלה את פעילותה לפני כשנתיים וחצי. בתחילת הדרך החלטנו ל"פרק" את החברה הקודמת ולהקים חברה חדשה מתוך הבנה, שעם כל הכאב, לא ניתן היה להמשיך את הפעילות הקודמת משום שהסבה הפסדים למשק.
הקמת החברה החדשה הייתה כרוכה במאמץ רב במטרה להחזיר את אמון הנהלת פרויקט ההזנה ביכולתו של הקייטרינג לעמוד בכל דרישות הפרויקט ודרישות משרד הבריאות.

המטרה הראשונית הייתה להתאים את מרכיבי הקייטרינג לעלויות המקובלות בענף:

- בניית מערך כ"א מתאים ומקצועי.
- שיפור מערך הרכש.
- טיפול בתשתיות וציוד.
- שיפור המערך התפעולי.

בתחילת הדרך סיפקנו כ- 2400 מנות ביום ובשנה הראשונה גדלנו ל- 4500 מנות ליום. אחרי מאמצים עילאיים של הצוות בשנת ההקמה, סיימנו את השנה הראשונה **בציון הגבוה ביותר** במחוז דרום, עובדה שהקנתה לנו את היכולת לקבל יותר מנות בכפוף לאישור משרד הבריאות ויישום תקן מתקדם יותר לניהול הבטיחות במזון שנקרא תקן "haccp".

במהלך הקיץ עמלנו קשה וקיבלנו את התקן ממכון התקנים (נוסף לתקן ISO9001 אותו אנו כבר מחזיקים). בעקבותיו קיבלנו אישור ממשרד הבריאות לאספקת 7000 מנות ביום. בשנה הנוכחית אנו מספקים 7000 מנות ליום. פריסת החלוקה שלנו גדולה: ישנם קווים שמגיעים עד מצפה רמון, קצה גבול אשכול, עומר, מיתר, אשקלון, נתיבות, אופקים והסביבה. כל מערך ההפצה שלנו עבר לניהול צי דיגיטלי המאפשר איכון כל רכב בדיוק של מטרים ספורים ומודד את ביצועי הנהגים, עמידתם בכללי הנהיגה הבטוחים, יעילות מסלולם ותקינות הרכב.

מעבר לפרויקט ההזנה אנו מספקים גם לגנים פרטיים ומוסדות שונים. בתקופה זו אנו שוקדים על קידום היכולת לאספקת מנות לקיבוצים ומפעלים נוספים.
מתחילת הפעילות ביצענו השקעות רבות בקייטרינג, ע"פ דרישות משרד הבריאות, בכלל זה: הסבת אולם אשל לאולם אריזה תקני, רכישת מכונת אריזה אוטומטית לחמגשיות, רכישת כלי רכב חדשים להובלה, בניית חנייה תקנית על שטח הסוכה, החלפת דוד הקיטור היקר למחולל קיטור מקומי יעיל וחסכוני, החלפת/שיפוץ רוב מכונות הייצור במטבח, רכישת שלושה תנורי בישול מתקדמים, החלפת רוב יחידות הקירור בחדרי הקירור, החלפה לדלתות תקניות, ריצוף ועוד ועוד...

למעשה עברנו מפעילות של קייטרינג קיבוצי ממוצע להתנהלות של מפעל מזון. לאור זאת אנו עומדים תחת פיקוח וביקורת קפדניים של נציגי פרויקט ההזנה ומשרד הבריאות. הגופים המפקחים מגיעים פעמיים בשבוע

לכשלוש שעות ביקורת בכל מפגש. עובדה זאת מחייבת אותנו להקצות משאבים ולהמשיך להשקיע בכדי לעמוד בסטנדרטים מחמירים של משרד הבריאות.
כמו כן, אנו משקיעים משאבים משמעותיים בניסויים ופיילוטים יחודיים בכדי להתבסס בחזית התעשייה והחידושים בתחומינו. דוגמא לכך ניתן היה לראות השנה באחד הגנים של סעד, שנבחר לשתף פעולה בניסוי הנועד להעביר את פרויקט ההזנה לשימוש בכלים חד פעמיים מתכלים על בסיס קני סוכר, במקום פלסטיק.
לשמחתנו אנו רואים ברכה בעמלנו ואנו עומדים ברוב התוכניות השנתיות שהצבנו לעצמנו.

אין ספק שכל השינויים שביצענו היוו שינוי משמעותי במרכיבים רבים שנוגעים לתנועה של חברי המשק בסביבת המטבח, אך הדבר הכרחי בכדי לעמוד במערכות האיכות המתקדמות הנדרשות מאתנו. צעדים אלו נועדו להיטיב עם העסק ולא לצמצם חלילה את מעורבות הקהילה בקייטרינג סעד. אנו עושים מאמצים רבים להגדיל את שביעות הרצון של הקהילה מהקייטרינג.

בתקופה האחרונה צרפנו שף מלווה ברמה מאוד גבוהה לשיפור איכות הבישול במטבח, ואנו עושים מאמצים להיות קשובים לצרכי הקהילה.
לפני כחודש הקמנו חוג אפייה "מאפה חן" בחסות הקייטרינג ובשיתוף פנימיית הבנות בהדרכתה המסורה של קרן בוברובסקי.
בנוסף אנו תורמים אוכל לשבת למס' משפחות בנתיבות בליווי מחלקת הרווחה של עיריית נתיבות.

ברצוני להודות לרבים מהמשק שמסייעים רבות לפעילותנו, בכלל זה כל אנשי המקצוע, הנהלת החשבונות, יחידת המחשב, הגזברות הנהלת המשק והקהילה.

בתקופה הקרובה וע"פ בקשת החברים נקבע מועד חדש לסיור נוסף לחברי הקיבוץ.

כמנהג סעד (ומפלסים...) לא ניתן לסיים ללא פרשת השבוע.

בתחילת הפרשה כתוב: "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו **לבו**".
"לבו" – למה הפניה ללב ? למה לא למוח? לראש?
יש מדרש מעניין בזוהר שדורש "לב" בגימטריה – 32 : "שלושים ושתיים נתיבות פלאות חכמה חקק ה' צבאות וברא את עולמו...". ומהם הנתיבים? 22 אותיות ו – 10 ספרות.
ללמדנו שכל ההוויה האישית, החברתית והעסקית מושתתת על האיזון הנכון בין המילים למספרים, בין התוכניות העסקיות לתקציבים, בין הרוח לחומר . בין הרצוי למצוי. ולא ניתן להפרידם כמו שלא ניתן להפריד ולחלק את לבנו.

כולי תקווה שנמשיך להיות רגישים לשילוב העדין בפעילותנו בסעד קייטרינג.

שבת שלום – יוסי סוסנה

על יום עיון – לקראת קליטה

ביום חמישי האחרון כה' שבט, 4.2.16 התקיים יום עיון למשפחות שמעוניינות להיקלט בסעד לחברות. למפגש הגיעו שלוש משפחות של בני/בנות משק וארבע משפחות "חיצוניות" שמעוניינות לבחון בהצטרפות לחברות.

למרות שהודענו לכל הנקלטים הפוטנציאלים (בנוסף ל-7 משפחות אלו יש עוד 3 משפחות של בני/בנות משק שפנו אלינו בבקשה ראשונית לבחון חזרה לסעד, כלומר 10 משפחות סה"כ) שאין לנו אפשרות לקלוט את כולם השנה וככל הנראה נאלץ לדחות חלק מהמשפחות לשנה הבאה, ההתעניינות לא פחתה.

יום העיון כלל הסברים על קהילת סעד ומאפייניה, על החיים בקיבוץ המתחדש, ועל משמעותה של הצטרפות לחברות. התקיים פנל מרתק עם חמישה חברים צעירים (חני, נעמה, צביקה, טל וחגית) שהתקבלו לחברות בשנתיים האחרונות שתיארו את חוויית החברות בסעד על אורותיה וצלליה בכנות ואכפתיות. קינחנו בסיור במעוז במול עזה וארוחת צהרים.

תודה לבאה, שחר, אסתר רונה, לירן, נחום, עפר ושאר חברי ועדת קליטה שתמכו ועזרו כל אחד/ת להצלחת היום!

ההתרשמות החיובית הייתה הדדית ואנחנו מקווים כי נשכיל להמשיך בתהליכי הקליטה בדרך המשמעותית והטובה ביותר.

גילי- ו. קליטה

המסע שלי

מתוך הרחבת הפעילות שלנו בשעות הערב בסעד, אנו רוצים לצאת לפרוייקט בו אנשים ונשים ממגוון הגילאים ישתפו ויציגו את הסיפור שלהם, המסע שלהם...

אז אם את או אתה הייתם במקום מעניין בארץ ו\או בעולם יחד עם הצגת תמונות או שתרצו לספר על מקום עבודתכם או פעילות מיוחדת, נשמח שתצור\י אתנו קשר.

לפרטים: אורלי וידס- 052-5454860

תודה מראש על שיתוף הפעולה,

ו. ותיקים

אזהרה

בעקבות הגשמים, נפערים שוב ושוב בורות בכבישים המובילים לקיבוץ

ובפרט בכביש ממפלסים לסעד

סעו לאט ובזהירות